

beönthető. Ez a beöntő nyílás fémcsővel átfurt dugóval záratik, hogy a petroleum fogytával a levegő a készülékbe nyomulhasson. Még számos más irtási módot használtak, de egy sem vált be annyira, mint a fentiekben vázolt eljárás.

A szerzett tapasztalatok alapján 100 fészek irtásához, mint fentebb említettett, átlag 0,55 l. petroleum szükséges. A napszám költsége 38 fillérre és az összköltség átlag 45 fillérre rugott. Természetes, hogy ez a költség a körülmények szerint nagyon változhatik.

A munkából még kiviláglik, hogy az irtás főleg azért nem vezet kellő eredményre, mert Franciaországban, úgy látszik, a magánbirtokosok rovarjárás esetében nem kötelezhetők az irtásra s ezért az állami birtokokon végzett költséges és fáradságos munkával szemben a szomszédos magánerdőségekben nem történik semmi s ezért az állam erdősítései a szomszédos erdőkből oda-repülő nőtény lepkék által mindig újból és újból betelepítettnek.

De Pottere Gerard.

Vidéki levél.

(Rovarkárok Erdélyben.)

Folyó év május havában járásom majdnem összes erdő-birtokosainak tölgyerdeiben s pedig éppen úgy az öreg, mint a fiatal állabokban, meglehetősen mennyiségben fellépett a kártékony hernyók közül: a *Taeniocampa pulveranta*, *Porthesia chrysoorrhoea*, *Asphotia rideus*, *Ocneria dispar*, *Catocala sponsa*, *Bombyx populi*, *Boarnia roboraria* és *Boarnia strataris*.

Ezen hernyók június hó közepéig sok egyed lombját teljesen lerágták, annyira, hogy 50—100 holdas erdőrészek teljesen lomb híján, már távolról feketéllettek a környezet zöldjében.

A védekezés iránt még május hóban a rovar-tani állomáshoz fordultam, a honnan azt a választ kaptam, hogy az irtóköltségek nagysága miatt erdőben semmit sem lehet ellenök tenni.

Ezek után a hernyók természetének, viselkedésének s elterjedtségének lehető kipuhatolása végett tovább kutattam. Mig azonban az adatokat gyűjtöttem, arra a meglepő eredményre jutottam, hogy június hó közepe táján az összes hernyók, a mily

megfoghatlan módon nagy tömegekben léptek fel megelőzőleg, éppen oly tüneményesen el is tűntek s a lerágott egyedek s állabok újra teljesen kizöldültek. Hogy hová lettek a hernyók, a sok esőzés folytán betegségben elpusztultak-e, avagy miután velök egyidejűleg a *Cantharis fusca* ragadozó bogár is nagy mérvben észlelhető volt, ennek estek-e áldozatául, mai napig megállapítanom nem sikerült.

Tudva azt, hogy a hernyók egy része — *Porthesia chry-sorrhoea* — a levelekbe sodorva ott bábozza be magát, más része s különösen a *Taeniocampa pulveranta* a fák tövére vonul, hogy a kéregrepedésekben vagy a moha alatt változzék bábbá, ugy a fák tetején, mint tövén s a talajtakaró alatt mindenfelé keresgéltem őket, de teljesen eredménytelenül.

Ily körülmények között tehát tényleg nem is lehetséges jelenleg ellenök semmit sem tenni.

Hogyha azonban várakozás ellenére valahol rejtőznének akár a fák lombjain, repedéseiben, akár a földön a talajtakaróban vagy ez alatt, nehogy további elszaporodásukra alkalom nyujtassék, a lepkék esetleges röpkülése idején éjjeli tüzeket szándékom fen-tartani; a megtámadott erdőrészekbe pedig legczélszerűbb lenne sertéseket hajtani, hogy a földön lévő bábokat elpusztítsák.

Még azt is megemlítem, hogy szép makktermés ígérkezett s az is teljesen tönkre ment.

Köszönettel volnék azon szaktársaim irányában, a kik meg-mondanák, hogy hová tűnhetett a temérdek hernyó?

Nagy-Sink, 1901. július hó 13.

Craus Géza, m. kir. erdész.

KÜLÖNFÉLÉK.

Az 1902. évi pozsonyi II. mezőgazdasági országos kiállítás keretében mint VI. főcsoport az erdőgazdaság és vadászat is képviselve lesz. Kivánatos, hogy erdőbirtokosaink az alkalmat felhasználva, minél nagyobb számban vegyenek részt e kiállításon, hogy a rohamosan haladó egyéb gazdasági ágazatok mellett tanu-